

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **M. G.**

o przestępstwo z art. 61 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 26 listopada 2024 r.

wniosku obrońcy

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 2 kwietnia 2024 r., sygn. II AKa 213/22,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu

z dnia 5 października 2018 r., sygn. II K 174/12

**p o s t a n o w i ł**

**wniosku nie uwzględnić.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Norma ta nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, ale niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w. Przypomnieć po pierwsze należy, że prawomocne wyroki sądowe korzystają z domniemania ich prawidłowości (res

*iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. postanowienie SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; postanowienie SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Tego rodzaju następstwa złożonego nadzwyczajnego środka odwoławczego mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji wskazuje na jej zasadność. Wyjątkowy charakter instytucji kasacji i związane z tym procesowe skutki zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. muszą skutkować przyjęciem, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić tylko wówczas, gdy zasadność złożonej kasacji jawi się jako nieomal pewna. Jedynie taka ocena może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń.

Obrońca zasadność wniosku o wstrzymanie powiązał głównie z wysokim prawdopodobieństwem uwzględnienia kasacyjnych zarzutów oraz sytuacją rodzinną skazanego. Nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny ich zasadności, brak jest podstaw do stwierdzenia w chwili obecnej, że ich uwzględnienie jawi się jako nieomal pewne, a wykonywanie kary może prowadzić do wyjątkowo dolegliwych lub wręcz nieodwracalnych skutków dla skazanego (por. postanowienie SN z dnia 11 kwietnia 2023 r., III KK 19/23, LEX nr 3516558). Na kanwie niniejszej sprawy prawdopodobieństwo uwzględnienia podniesionego przez obrońcę zarzutu naruszenia art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k. nie jest na obecny moment na tyle silne by zachodziła konieczność wstrzymania wykonania orzeczenia. Pozostałe zarzuty kasacji odnoszą się natomiast do szczegółowych kwestii postępowania dowodowego oraz kary. Już wstępna lektura zarzutów nakazuje stwierdzić, iż w większości przedstawione na ich poparcie argumenty wymagają one rozważenia na dalszym etapie merytorycznego rozpoznawania sprawy, a przez to obecnie nie mają charakteru oczywistego. Aktualnie możliwość ich uwzględnienia nie jest przy tym na tyle silna, by *a priori* implikowała konieczność skorzystania z instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia.

Odnosnie zaś sygnalizowanej przez obrońcę sytuacji rodzinnej skazanego zaznaczyć należy, że w rzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podkreślano już, że wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia nie uzasadniają okoliczności dotyczące sytuacji osobistej strony (np. stan zdrowia), rodzinnej (obowiązek utrzymania rodziny) czy majątkowej (zapewnienie sobie lub rodzinie środków utrzymania), gdyż okoliczności te mogą być powołane we wniosku o odroczenie wykonania kary lub zarządzenie przerwy w jej odbywaniu (zob.: postanowienie SN z dnia 14 czerwca 2023 r., sygn. akt I KK 101/23 i cyt. tam orzecznictwo).

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

[J.J.

[ał]]